

Je moet mij in het diepe gooien

Volledige naam: **Linda de Korte-Hermans**

Geboortejaar: 1986

Geboorteplaats: Velp

1. Wie ben je, wat doe je?

“Ik ben Linda de Korte, ik woon in Ermelo en ben getrouwd met Jan. We hebben twee kinderen – Jax, een jongen van vier en Amy, een meisje van twee. Ik werk bij Medicamus, als kwaliteitsmedewerker. Ook draai ik mee op de Spoedpost als triagist. Ik ben jarenlang doktersassistent geweest en volg sinds september de hbo-opleiding Management in de Zorg aan Hogeschool Utrecht.

“Vanwege de liefde ben ik indertijd naar Ermelo gekomen. Oorspronkelijk kom ik uit Doesburg. Dat is de Hanzestad in de Achterhoek, vooral bekend van de Doesburgsche mosterd. Mijn ouders zijn gelukkig nog samen en ik heb een zus, die is vier jaar jonger. Een hecht gezin. Mijn vader Richard Hermans is een gezelligheidsdier. Hij komt uit een familie met veertien kinderen en is beroepsmuzikant geweest. Ook hier in de regio – in Nunspeet bijvoorbeeld - heeft hij veel opgetreden met zijn band The Lesley Five. Vanwege optredens was hij wel vaak op pad; zowel de avonden als de weekenden.”

“Dat creatieve zit ook wel in mij. Fotoalbums maken, werken met de naaimachine, knutselen... Ik bespeel geen muziekinstrument, maar ik mag graag zingen met de kinderen. Misschien dat ik ooit nog pianolessen ga volgen. Dat komt er nu nog niet van. Ik merk dat ik momenteel genoeg aan mijn hoofd heb. Gezin, werk, studie; het bordje ligt aardig vol. Het is soms zoeken naar balans, maar dat komt goed.”

“Toen ik verhuisde naar de Veluwe moest ik wennen aan de christelijke cultuur. Ik ben niet gelovig opgevoed. Okay, mijn moeder is van huis uit katholiek, maar wij hoefden er verder niets mee. Bij Jan thuis speelde dat wel meer. Maar ook hij heeft het geloof laten vallen. Laat ik het zo zeggen: ik was thuis gewend dat ik alles gewoon mocht zeggen. Dat je vrij bent in je denken. Misschien dat ik zelfs wel wat introverter ben geworden sinds ik op de Veluwe woon. Zo van: beter opletten wat ik hier wel of niet ga vertellen... Jammer eigenlijk.”

“Ik heb mavo gedaan en daarna op het mbo de opleiding voor schoonheidsspecialiste gevolgd. Ja, mensen mooi maken, daar had ik wel iets mee. Maar ook de zorgkant

Uiteraard probeer ik eerst goed te luisteren. Je moet ook wel aanvoelen wat er speelt. Dat is een vak apart, want aan de telefoon heb je alleen je stem.

trok. Daarom ben ik alsnog de opleiding voor doktersassistentente gaan doen. Dankzij een stage bij de Spoedpost – toen nog Primair - werd ik triagist. Na de overname door Medicamus heb ik 7,5 jaar bij een dagpraktijk gewerkt. Dat was Medisch Centrum Pontanus in Harderwijk. Drie jaar geleden werd ik zwanger van onze tweede. Dat gaf toch iets meer drukte. Ik wilde minder werken en ben toen teruggegaan naar de Spoedpost.”

2. Wat vind je fijn aan je werk?

“Als triagist kan je direct iets betekenen. Iemand belt niet zomaar naar de Spoedpost, de meeste hebben een dringende reden. Uiteraard probeer ik eerst goed te luisteren. Je moet ook wel aanvoelen wat er speelt. Dat is een vak apart, want aan de telefoon heb je alleen je stem. Ik merk dat ik veel geduld heb, rustig blijf en ook secuur ben. Da's wel een prettige combinatie voor dat werk. Inwendig denk ik ook wel eens: oei, hoe gaat dit goed komen... Maar dat laat ik niet merken. Je helpt vooral door mensen gerust te stellen. Zeker bij problemen met kinderen zie je dat de stress van ouders kan overslaan op het kind. Dan ben je nog veel verder van huis.”

“Sinds kort ben ik begonnen als kwaliteitsmedewerker bij Medicamus. Hier onderhoud ik het kwaliteitsdocumentensysteem. Ik ben nog wel lerende, maar ik vind het echt heel interessant. Je kijkt naar verbetertrajecten en maakt risicoanalyses. Dat leer ik nu ook tijdens de opleiding. Ik vind het fijn dat ik nog meer inzicht krijg in het reilen en zeilen van de organisatie. Over alles is nagedacht, niets gebeurt zomaar. Mensen vinden het soms saai klinken: kwaliteitsdocumenten opstellen. Maar je zit niet opgesloten in een kamertje; het is gewoon samen met collega's en je bent veel in gesprek.”

3. Wat vraagt onnodig veel energie?

“Door allerlei hobby’s kon ik altijd wel goed ontspannen en tot rust komen. Maar door werk en studie is het een beetje druk in mijn hoofd, merk ik. Ik leg de lat hoog voor mijzelf. Ik begin ergens aan en dan wil ik het goed afronden. Wat overdag niet afkomt, pak ik het liefste ’s avonds thuis nog even op. Het is een valkuil, maar ik probeer het ook positief te bekijken: ik ben een doorzetter.”

“Wat op de Spoedpost veel energie kost is het regelen van thuiszorg. Vooral in het weekend is dat tijdrovend. Ja, lang bellen, formulieren invullen, faxen. Het is eigenlijk geen werk dat daar thuis hoort, maar soms moet je wel... Er wordt in de regio al nagedacht over een betere aanpak. Dat moet ook echt veranderen.”

4. Hoe houd je jezelf gezond?

“Ik heb nooit gerookt, want dat vind ik echt vies. Verder doe ik een paar keer per week aan hardlopen. We wonen vlakbij het bos en de hei - op die manier maak ik het hoofd leeg. Daarna neem ik ter ontspanning een warm bad. Maar ook lezen of wandelen met de kinderen vind ik prettig. Vorig jaar heb ik een mountainbike gekocht. Nooit gedacht dat ik dat zo leuk zou vinden. Ik had altijd een hekel aan gewoon fietsen. Maar dit is totaal anders.”

“Ik let niet speciaal op mijn voeding. Ik probeer soms wel wat gezondere keuzes te maken. In de winkel zoek ik dan bewust naar een yoghurttoetje met minder suiker. Maar verder niet. Gewoon, een keer per week frites. En chips is ook lekker...”

Je komt bij Medicamus ook iedereen tegen; het is altijd in bedrijf, zeven dagen per week. Ja, het geeft een goed gevoel om daaraan bij te dragen.

5. Wat betekent Medicamus voor je?

“Van arts tot assistent; iedereen kent elkaar. Dat komt ook door de grootte van de regio; Noordwest-Veluwe met Zeewolde – die omvang is precies goed. Je komt bij Medicamus ook iedereen tegen; het is altijd in bedrijf, zeven dagen per week. Ja, het geeft een goed gevoel om daaraan bij te dragen. Het is vertrouwd. Toch ook dat warme bad eigenlijk.”

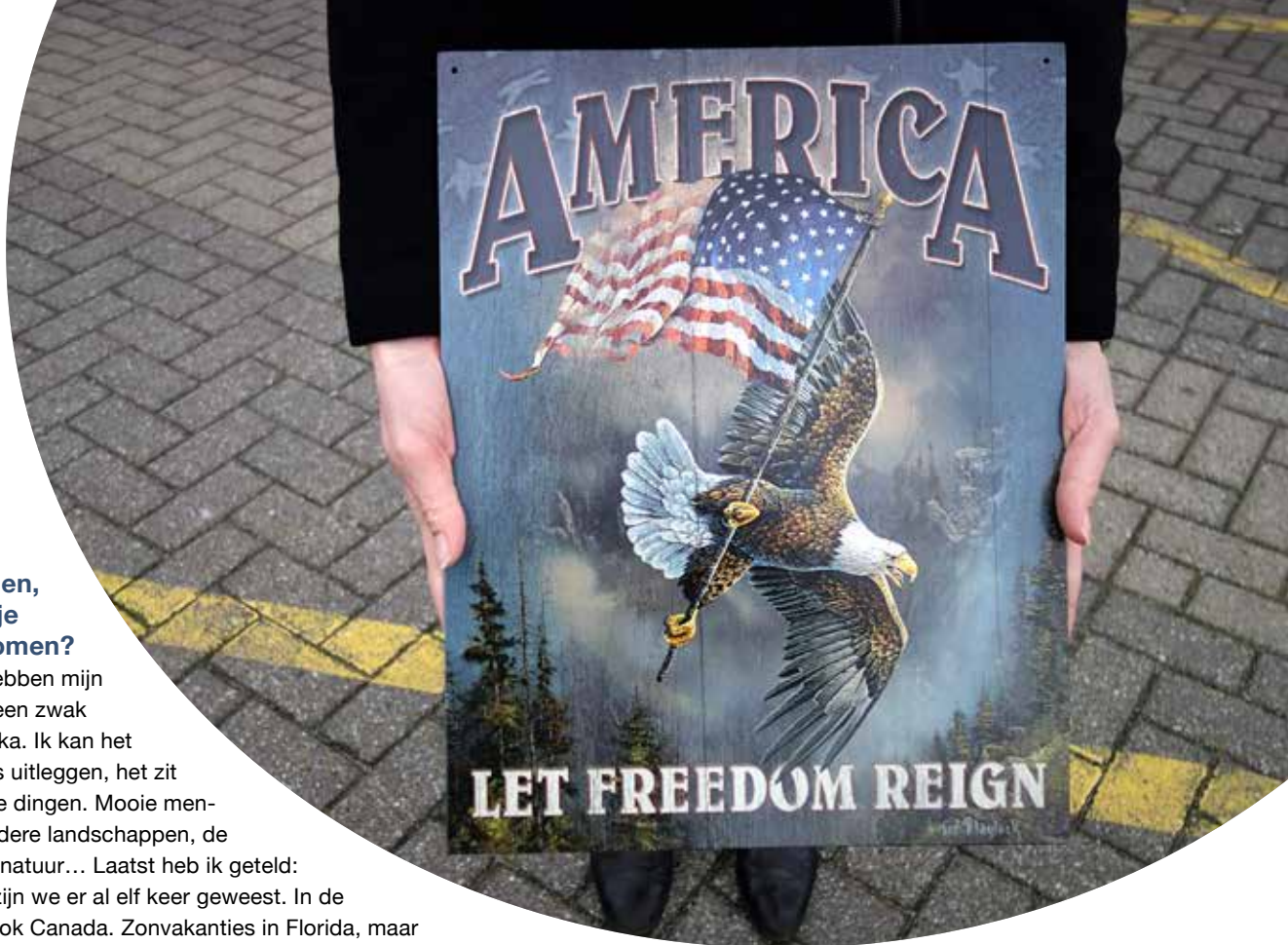
“Dat ik nu een studie volg en mij verder kan ontwikkelen zegt ook iets over de organisatie. Je wordt gestimuleerd om te groeien in je werk. Dat is niet alleen bij mij, ik zie dat bij alle collega’s terug. De mensen hier zijn heel open, er wordt op tijd gecommuniceerd over alle veranderingen. Hahaha. Ja, sorry, ik ben gewoon heel tevreden...”

“Nou ja, als ik dan toch een kritiekpuntje moet noemen... Ach, dat weet iedereen wel, dat is het ICT-gebeuren. De koppeling tussen informatiesystemen loopt niet lekker. Software die vaak vastloopt - vooral in het contact met de apotheken. Gelukkig komt er een ander Huisartsen Informatie Systeem. Waarschijnlijk gaat het straks beter. Hopen we maar...”

6. Wat weet bijna niemand over jou?

“Ik ben nogal een pietje precies. Het is wat sterk uitgedrukt, maar ik heb last van smetvrees, denk ik. Het moet allemaal schoon en netjes. Anders voel ik mij er niet prettig bij. Op het werk neem ik eerst mijn bureau af met een alcoholdoekje. Even de muis en het toetsenbord opruisen. Dat doe ik standaard. Voor thuis zal ik niet snel een schoonmaakster inhuren. Dat doe ik liever zelf, dan weet ik dat het goed gebeurt. Dat is inderdaad ook mijn perfectionisme; je kracht en je valkuil hè.”

“Een ander dingetje is het shoppen. Ik houd niet van drukke winkels. De meeste vrouwen vinden dat heerlijk, allemaal samen om die kledingrekken lopen en dan aan van alles en nog wat plukken... Ik shop veel liever online. Wat niet past, gaat linea recta terug. Net zo makkelijk.”

7. Laat zien, wat heb je meegenomen?

“Al jaren hebben mijn man en ik een zwak voor Amerika. Ik kan het niet precies uitleggen, het zit in meerdere dingen. Mooie mensen, bijzondere landschappen, de cultuur, de natuur... Laatst heb ik geteld: inmiddels zijn we er al elf keer geweest. In de VS, maar ook Canada. Zonvakanties in Florida, maar ook lange rondreizen. Dat is toch het beste, dan zie je veel meer.”

“Maar goed, op onze allereerste trip kwam ik deze plaat tegen. Je ziet een adelaar en de vlag; echt zo'n Amerikaans tafereeltje. De plaat hangt in onze woonkamer en geeft mij elke keer een lekker gevoel. We proberen altijd iets mee terug te nemen. Zo'n vakantie kost best wel geld, maar ik kan goed sparen. Afgelopen juni zouden we opnieuw gaan, maar door corona is die reis geannuleerd. We hopen écht dat dit hele gedoe snel voorbij is, want dan mogen we weer.”

“Ik ben wel iemand die van uitdaging houdt. Je moet mij in het diepe gooien – dan kom ik het beste tot mijn recht. Vervolgens mag je me weer even met rust laten, want dan doe ik het graag op mijn eigen manier. Dan ga ik veel lezen, dingen uitzoeken. Ik ben wel een tikkeltje eigenzinnig en trek van nature veel taken naar mij toe. Soms iets te veel. Het is allemaal uit enthousiasme, maar ik weet ook dat ik op tijd hulp mag vragen. Dat blijft een aandachtspuntje.”